Λειβηθριάδες. Λείβηθρον.

Λειβηθρίς, ίδος, ή· επιθ. εν τω· «Λειβηθρί- Λεξ. Σχιν.
δων νυμφών άντρον» = σπήλαιον παρά τω Ελι- Σακελλαρίδ.
κώνι, ιερόν εις τας Λειβηθρίδας νύμφας.

Λείβηθρον, το 1) πόλις εν Πιερία της Μα-
κεδονίας, ης η περιοχή ην καθιερωμένη εις τας
Μούσας· όθι και έζησε ο Ορφεύς. Στραβ.
παρ' Ορφ. Αργ. εκδ. τα Λείβηθρα, η παρά Παυσ.
τα Λίβηθρα· οι κατ. αυτήν Λειβήθριοι εθεωρούντο
πολύ άξεστοι, όθεν η παροιμία «αμουσότεροι των
Λειβηθρίων» Ζηνοβ. 2) όρος της Βοιωτίας πα-
ρά την Κορώνειαν, συνέχεια του Ελικώνος, έχον
σπήλαιον των Μουσών Παυσ. «Λειβηθρίη σπέος»
Λυκοφρ. 275

Λείβηθρον, το (λείβω)· οχετός, λάβρος ύδατος αρ.
λεξ. καθ' εικ. η ως λέξιν, υγρόν, ποτόν, λι-
βάδα.

471. Πιερία γαρ η Όλυμπος η Πίμπλα η Λείβηθρον Στράβων
το παλαιόν ην Θράκια χωρία και όρη, νυν δε έ- Ι. σελ. 662
χουσι Μακεδόνες. Τον τε Ελικώνα καθιέρωσαν ταις
Μούσαις Θράκες οι την Βοιωτίαν εποικήσαντες,

Λειβριάδες. Λείβηθρα

οίπερ και το των Λιβηθριάδων νυμφών άντρον καθιέρωσαν,

όρα Κολύτια εν Λαρύση συλλογή